

RECHTBANK DEN HAAG

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Utrecht

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 16/24843

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 22 november 2016 in de zaak tussen

[eiser] , te [woonplaats] , eiser
(gemachtigde: mr. V. Senczuk),

en

de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, verweerder

(gemachtigde: mr. J.M.M. van Gils).

Procesverloop

Verweerder heeft op 25 september 2016 aan eiser de maatregel van bewaring op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) opgelegd. Deze maatregel duurt nog voort.

Eiser heeft tegen het voortduren van de maatregel beroep ingesteld. Daarbij heeft hij verzocht om schadevergoeding.

Verweerder heeft een voortgangsrapportage overgelegd.

Eiser heeft hierop gereageerd.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 15 november 2016. Eiser en verweerder hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigden

Overwegingen

1. Indien de rechtbank van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij op grond van artikel 94, zesde lid, van de Vw het beroep gegrond en beveelt zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan.

2. De rechtbank stelt voorop dat zij deze maatregel van bewaring al eerder heeft getoetst. Uit de uitspraak van 17 oktober 2016 (in de zaak AWB 16/22243) volgt dat de maatregel van bewaring tot het moment van het sluiten van het onderzoek dat aan die uitspraak ten grondslag ligt, rechtmatig was. Daarom staat nu, voor zover dat in beroep wordt aangevochten, alleen ter beoordeling of sinds het moment van het sluiten van dat onderzoek de maatregel van bewaring rechtmatig is.

3. Eiser voert aan dat er geen redelijk vooruitzicht op verwijdering is aangezien er geen zicht is op een spoedige verstrekking van een laissez passer door de Egyptische autoriteiten. Daarbij voert eiser aan dat verweerder ondanks de invrijheidstelling door is blijven rappelleren bij de Egyptische autoriteiten, in totaal 10 keer sinds april 2016. Dit heeft tot op heden niet geleid tot een verstrekking van een laissez passer.

4. De rechtbank verwijst allereerst naar de vorige uitspraak van 17 oktober 2016, rechtsoverweging 7. Daaraan voegt de rechtbank toe dat uit de beschikbare stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat het onderzoek bij de Egyptische autoriteiten nog loopt. Verweerder rappelleert regelmatig bij deze autoriteiten, laatstelijk op 25 oktober 2016. De rechtbank overweegt dat verweerder voor wat betreft de duur van de onderzoeken afhankelijk is van de autoriteiten en hierop slechts beperkte invloed kan uitoefenen. Dat het onderzoek lang duurt is op zichzelf niet doorslaggevend. Niet is gebleken dat de Egyptische autoriteiten thans te kennen hebben gegeven geen laissez passer ten behoeve van eiser te zullen verstrekken. Daarnaast heeft verweerder op 2 november 2016 een vertrekgesprek met eiser gevoerd. In wat eiser aanvoert, ziet de rechtbank geen aanleiding voor het oordeel dat er geen redelijk vooruitzicht op verwijdering is. Eisers beroepsgrond slaagt daarom niet.

5. Eiser voert verder aan dat hij het heel zwaar heeft met zijn huidige detentie. Hij ondervindt veel hinder van de keuze van justitie om hem te verplichten samen met een ander op een cel te verblijven, ondanks het feit dat hij heeft aangegeven dat er medische beperkingen zijn die eraan in de weg staan om hem met een ander in een cel te plaatsen. Vanaf 6 oktober 2016 heeft hij te maken met een disciplinaire bestraffing en op 20 oktober 2016 is deze bestraffing verlengd. Hiertegen heeft eiser een beklagprocedure lopen bij de commissie van toezicht van het detentiecentrum Zeist. Eisers klacht is nog in behandeling bij de commissie van toezicht en op de klacht is nog niet beslist. Indien de commissie van toezicht tot het oordeel komt dat de disciplinaire bestraffing onevenredig is geweest zal eiser op een andere manier gecompenseerd worden dan invrijheidstelling. Eiser stelt zich op het standpunt dat de zwaarte van de detentie, waaronder begrepen de bestraffing, betrokken dient te worden bij de belangenafweging omtrent het voortduren van de bewaringsmaatregel. Daarbij voert eiser onder andere aan dat hij 17 dagen isoleercel heeft gehad en thans 23 uur per dag op eigen cel verblijft zonder televisie.

6. Verweerder stelt zich op het standpunt dat dit punt een DJI-aangelegenheid betreft en niet betrokken kan worden in eisers vertrekprocedure. Wat is aangevoerd gaat over het detentieregime. Daarbij is verweerder van mening dat dit punt niet in de belangafweging kan worden betrokken omdat niet gebleken is dat eiser detentieongeschikt is. Voorts heeft verweerder desgevraagd verklaard dat indien de commissie van toezicht oordeelt dat de disciplinaire bestraffing onevenredig is geweest, eiser een (financiële) tegemoetkoming zal krijgen.

7. De rechtbank begrijpt uit hetgeen door eiser naar voren is gebracht dat geen oordeel wordt gevraagd over het regime van de instelling waarin eiser is geplaatst (een dergelijk oordeel valt ook buiten de bevoegdheid van de bewaringsrechter), maar dat de zwaarte van het regime, zoals eiser dat feitelijk ondergaat, wel door verweerder zou dienen te worden betrokken in de door hem te maken belangenafweging.

8. Voorop dient te worden gesteld dat indien is voldaan aan de vereisten voor inbewaringstelling, de rechter zich dient te beperken tot de vraag of het opleggen en de gekozen wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel, waaronder begrepen de voortzetting daarvan, bij afweging van alle daarbij betrokken belangen, waaronder de door eiser gestelde persoonlijke omstandigheden, in redelijkheid niet gerechtvaardigd is. Met hetgeen eiser naar voren heeft gebracht kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden gesteld dat de voortzetting van de maatregel niet gerechtvaardigd is. Voor zover eiser meent dat zijn detentie hem zwaar(der dan gemiddeld) valt nu hij zijn cel moet delen met een – naar hij stelt – hoestende Afrikaanse man van 51, is de rechtbank van oordeel dat niet gezegd kan worden dat dit feit leidt tot de vaststelling dat voortzetting van de maatregel niet langer gerechtvaardigd is. Datzelfde geldt naar het oordeel van de rechtbank voor de gevolgen van zijn disciplinaire bestraffing. Anders dan bijvoorbeeld de situatie dat een in bewaring gestelde vreemdeling lichamelijke klachten of beperkingen heeft die wel degelijk gewicht kunnen hebben bij de te maken belangenafweging, zijn de omstandigheden waaronder eiser zijn detentie ondergaat, een (naar de rechtbank voorshands aanneemt) direct gevolg van

zijn eigen handelen dat hem is toe te rekenen. In die situatie is er geen aanleiding voor verweerder om de belangenafweging anders te maken dan hij heeft gedaan.

9. Gelet op het voorgaande bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat, bij afweging van de betrokken belangen, het voortduren van de maatregel in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

10. Het beroep is ongegrond. Daarom wordt ook het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.H.M. Druif, rechter, in aanwezigheid van H. Achrak, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 22 november 2016.

griffier rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open.

De hoestende vreemdeling

Bovenstaande uitspraak is één van de vele uitspraken die de JV redactie niet selecteerde voor JV. Dit lot wacht 60 tot 80 procent van de uitspraken die de redactie driewekelijks bespreekt. In deze Jubileum uitgave staan een aantal uitspraken waarbij de redactie besloot die niet op te nemen in JV of er geen noot bij te laten schrijven. Tal van redenen kunnen daaraan ten grondslag liggen: te oud, geen rechtsontwikkeling, hoger beroep afwachten, niet nieuw, betere uitspraak afwachten, etc. En ongetwijfeld mist de redactie ook wel eens een uitspraak.

Deze uitspraak in een bewaringszaak heb ik gekozen om een aantal redenen. Voor deze jubileum aflevering gelden niet de reguliere selectiecriteria en is er ruimte voor een vrolijke noot. De uitspraak is geweest door een oud JV redacteur. Ik wilde graag als laatste aan bod komen zodat ik mijn noot kan afsluiten met een dankwoord. Voorts valt in deze uitspraak het opmerkelijke feitenrelaas op. De vreemdeling om wiens bewaring het hier gaat wil niet samen in een cel met een hoestende Afrikaanse man van 51 jaar. Dit wekte mijn aandacht. Zelf ben ik sinds november 2016 een hoestende man (er heerst een hardnekkig virus dit jaar) en ik kan mij daarom goed inleven in de situatie van de vreemdeling. Ik neem aan dat het gehoest het grootste bezwaar was tegen de tenuitvoerlegging van de maatregel. De vreemdeling zal naar alle waarschijnlijkheid geen grote hekel aan Afrikanen of 50 plussers hebben. Hoewel niet van groot belang voor de rechtsontwikkeling, gaat het hier toch om een lezenswaardige uitspraak over een vervolgeroep in bewaring. Hiertegen staat ingevolge artikel 84 Vw 2000 trouwens geen hoger beroep open. De belangenafweging door de rechter is interessant omdat de vreemdelingenrechter beperkt is de tenuitvoerlegging te toetsen. De vraag die hier speelt is dan ook of het opleggen van disciplinaire beperkingen tot de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel hoort en de rechtbank bevoegd is hierover te oordelen¹. De rechtbank overweegt dat dit wel mogelijk is. Veel van dit soort zaken zie ik niet voorbij komen. De overwegingen over het zicht op uitzetting naar Egypte zijn niet baanbrekend, maar tienmaal rappelleren lijkt mij buitensporig vaak.

Dat er een hardnekkig virus heerst, merkte ik ook bij het samenstellen van deze jubileumuitgave. Twee notenschrijvers werden door de griep geveeld. Een van hen was Anton van Kalmthout, hij zag af van zijn noot bij een uitspraak van de beklagcommissie van toezicht RSJ van afgelopen jaar over de Schipholbrand van 2016. Ook in die zaak speelt op de achtergrond een disciplinaire bestraffing van de vreemdeling. Op die klacht is nog niet beslist en ik houd mij aanbevolen om de uitspraak van de advocaat te ontvangen. Mogelijk kunnen we Anton van Kalmthout dan vragen voor een nog meer inhoudelijke noot².

De zin over de hoestende Afrikaanse man van 51 jaar in bovenstaande uitspraak deed mij ook aan iets anders denken. Sinds jaar en dag noteer ik tijdens redactievergaderingen in mijn aantekeningen bij grappige voorvallen in uitspraken het woord "moppentrommel". Gekscherend werd door de redactie wel eens opgemerkt "Die moppentrommel uitspraken moeten we ooit apart gaan uitgeven". Het gros betreft opmerkelijke situaties waarin vreemdelingen zijn aangetroffen bij een Wav controle. Zo werd in een uitspraak van de VK Haarlem³ een vreemdeling aangetroffen werkend in een garage, althans blijktens het proces verbaal. Bij nadere lezing lag het toch wat gecompliceerder. De vreemdeling wilde een versnellingsbak kopen bij het sloopbedrijf en was bezig die zelf uit de auto te halen. Een andere uitspraak⁴ betreft een verzoek om een visum voor kort verblijf om op te treden als muzikant op Koninginnedag. De volgende passage is beslist geestig: "het (is) geen feit van algemene bekendheid ... dat optredens in het kader van Koninginnedag eerst in de avonden van 30 april plegen plaats te vinden, nu in meerdere steden – waaronder de hoofdstad - het gebruik is ontstaan om al in de voorafgaande avond en nacht festiviteiten te laten plaatsvinden onder de noemer "Koninginnenacht" (al dan niet, onder invloed van plaatselijk taalgebruik, met de letter t geschreven)." Nog een Wav controle betreft de uitspraak "eetcafé"⁵. Een broer van een Turkse Shoarmazaak-houder sneed vlees van de vleesspies toen dit dreigde aan te branden. De vreemdeling voerde een cultureel verweer. Omdat eiser zijn oudere broer is, zou hij hem onmogelijk opdrachten hebben kunnen geven. De volgende passage uit een Wav boete uitspraak⁶ is ronduit pikant: "de 'body to body massage' bestaat uit het naakte lichaam van de masseuse op het naakte

1 Zie JV 2005/308 en VK Rb 's-Gravenhage zp Amsterdam (mk) 9 augustus 2006, AWB 06/27190, JV 2007/20 m.nt. P.J.A.M. Baudoin [LJN: AZ2854], ve06001606.

2 Zie over detentieomstandigheden ook het interview met van Kalmthout, 2009-04-03, , *Migrantenrecht* 2009, nr. 4, Anton van Kalmthout en de detentieomstandigheden, M.C. Stronks, ve09000788.

3 Vzr VK Rb 's-Gravenhage zp Haarlem, 16 februari 2010, AWB 09/6449, 09/6450, ECLI:NL:RBHAA:2010:BL6945.

4 Vrz VK Rb 's-Gravenhage zp Middelburg 28 april 2010, AWB 10/15872, 10/15873, 10/15874 ECLI:NL:RBSGR:2010:BM3107, ve10000699.

5 Rechtbank Utrecht 22-11-2007, SBR 07-1403, RV 2007, 47 m.nt. M. Tjebbes, ECLI:NL:RBUTR:2007:BB9096.

6 VK Rb 's-Gravenhage zp Haarlem, AWB 08/17490, ECLI: NL:RBSGR:2008:BH3573, ve09000256.

lichaam van de klant, terwijl de laatste op een massagematras ligt. De masseuse beweegt zich als het ware als een slang over het lichaam van de klant, waarbij massageolie voor een soepele beweging zorgt. Hoewel de voorkeur van werkgever niet uitgaat naar het stimuleren van de geslachtsdelen als onderdeel van de 'body to body massage' kan dit niet worden uitgesloten, nu hij de masseuse op dit punt geen aanwijzingen mag verschaffen.”⁷. In een uitspraak van VK 's-Hertogenbosch⁸ faalt een beroep op artikel 6 Besluit 1/80. “Nu eiser al meerdere jaren in Nederland woonachtig is zonder dat hij blijkt heeft gegeven van enig voornemen om gebruik te maken van het vrije verkeer van werknemers, laat staan van een feitelijke invulling daarvan, komt zijn in de brief van 2 februari 2012 naar voren gebrachte standpunt dat eiser nimmer heeft gesteld dat hij nooit meer in loondienst wenst te werken geen betekenis toe.” De laatste Wav controle situatie⁹ is misschien wel het meest gemakkelijk. Een vreemdeling wordt tegengeworpen achter het stuur van een tractor te hebben gezeten die de kar met kolen voorttrok. Het blijkt uit verklaringen dat hij alleen in de tractor is gaan zitten omdat het daar lekker warm was. Afsluitend een bewaringszaak¹⁰ van een toeriste. Het betrof een Braziliaanse studente die na haar afstuderen eens de bloemetjes wou buiten zetten in Amsterdam, wat uitliep op dronkenschap en zelfs vreemdelingenbewaring. Deze werd opgeheven omdat het: “niet meer dan logisch is dat zij niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats nu zij niet de intentie had om langer dan haar was toegestaan hier te verblijven en dat het aannemelijk is dat zij, als pas afgestudeerde, haar reis niet zelfstandig bekostigt maar financieel wordt ondersteund door haar moeder.” Tot zover mijn greep uit niet geselecteerde uitspraken.

Rest mij alle notenschrijvers mede namens de redactie hartelijk te bedanken voor hun bijdragen voor dit jubileumnummer. En niet te vergeten veel dank aan onze stagiaire Seffie van Helden voor de ondersteuning bij dit nummer, waaronder het opzoeken van de moppentrommel uitspraken. Ik wens u veel leesplezier en als u deze aflevering van voren naar achteren heeft gelezen niet getreurd. Op 3 februari verschijnt al weer aflevering 2 van 2017.

Gerd Westendorp, redactiesecretaris JV

7 ABRvS 31-03-2014, 201401496/1/V2, ECLI:NL:RVS:2014:1279.

8 Rb 's-Gravenhage zp 's-Hertogenbosch (mk) 24 april 2012, AWB 10/44233, ECLI: NL:RBSGR:2012:BW6140.

9 ABRvS 18 april 2012, 201106549/1/V6, ECLI: NL:RVS:2012:BW3071, AB 2012/179 m.nt. O.J.D.M.L. Jansen.

10 ABRvS 8 oktober 2012, 201207828/1/V3, ve12002088.